

Der er ikke Tale om, at Pigen kan gaa ud, naar hun vil, selv om der intet Arbejde forsømmes dermed, det er ligefrem forbudt i Tyendeloven; hun maa først indhente Tilladelse. Dette er en Tvang, der er saa utaalelig for Pigerne, at jeg har hørt en ytre: »Skal jeg sætte Tiggeransigt op, hver Gang jeg skal ud, saa vil jeg hellere blive hjemme.«

Nu er det, Fru Meyer vil, der skal raades Bod paa det her fremsatte Onde derved, at man tager sig af sine Piger, underviser og opdrager dem og lader dem dele ens Liv. Dette *kan* gøres, og gjælder det de ganske unge, bør man det absolut; har man taget et saadant Barn i sin Tjeneste og *i sit Hus*, da har man Ansvar for det, og det er ens Pligt at tage sig af det i enhver Henseende. Men i intet andet Tilfælde kan dette forlanges, og der er mange Forhold, der kunne forhindre det. Der er saaledes Mennesker, der leve i et saa ængt, fortroligt Samliv, at det vilde være dem en Pine at have en fremmed mellem sig; der er andre, der Dagen igjennem have saa meget at gjøre, at de om Aftenen ere for trætte til at paatage sig nyt Arbejde, og der er dem endelig, der mangle Evnen, — maaske fordi de mangle Kjærligheden. Hvilket det nu end er, saa har man ikke Lov til at fordre af disse Mennesker, at de skulle lægge Baand paa deres personlige Frihed og leve deres Liv paa anden Maade, end de selv have Lyst til; man kan derimod vel forlange, at de skulle være villige til at indrømme andre den samme Frihed.

1 Større Frihed er det altsaa, jeg fordrer; Stillingen maa gøres selvstændigere og mere menneskelig. Tjenestepigen skal have sit *bestemte Arbejde* og sin *bestemte Arbejdstid*, udover hvilken intet skal kunne forlanges af hende. Selve Begrebet »Pige« maa bortfalde, dette Væsen, som det er saa nemt at ringe elier kalde paa, naar det ikke vil brænde i Kakkelovnen, naar man ikke kan finde sin Hat eller Paraply, naar man kommer hjem med smudsige Støvler, der straks skulle børstes, naar der overhovedet er det ringeste i Vejen. — Hvad for noget? det kan slet ikke lade sig gjøre, det var jo netop saa behageligt og bekvemt! Ja vell! men hvem har vel givet os Lov at bruge alle et Menneskes Kræfter for vor Bekvemmeligheds Skyld? »Der maa«, siger Geijerstam, »ofres baade Fordomme og Bekvemmelighed.«

Lettest at ordne og efter min Mening i enhver Henseende